

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการคัดกรองคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักร
และไม่สามารถเดินทางกลับประเทศอันเป็นภูมิลำเนาได้

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่ปัจจุบันมีคนต่างด้าวที่เข้ามาและอยู่ในประเทศไทยทั้งโดยชอบและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ว่าด้วยคนเข้าเมือง ทำให้ประเทศไทยประสบปัญหาการบริหารจัดการคนต่างด้าวกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มคนต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศไทยและไม่สามารถเดินทางกลับประเทศอันเป็นภูมิลำเนาได้ เนื่องจากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเมื่อถูกส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรแล้วจะได้รับอันตรายจากการ ถูกประหารชีวิตหรือการทรมานจากสภาพปัญหาดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม ความมั่นคงของชาติ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อีกทั้งก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสถานการณ์ ทางกฎหมายของคนต่างด้าวดังกล่าวในประเทศไทยและการส่งตัวคนต่างด้าวนั้นกลับประเทศอันเป็น ภูมิลำเนาหรือไปยังประเทศที่สามโดยปัญหาเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะขยายตัวและทวีความรุนแรงมากขึ้น ในขณะที่ภาครัฐพยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจาก ขาดกลไกการคัดกรองคนต่างด้าวกลุ่มดังกล่าวจึงจำเป็นต้องกำหนดกลไกการคัดกรองคนต่างด้าวกลุ่มนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยและสถานการณ์ระหว่างประเทศ อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา การบริหารจัดการคนต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทยได้อย่างยั่งยืน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการคัดกรองคนต่างด้าว ที่เข้ามาในราชอาณาจักรและไม่สามารถเดินทางกลับประเทศอันเป็นภูมิลำเนาได้ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ใน ราชอาณาจักร

“ผู้ได้รับการคุ้มครอง” หมายความว่า คนต่างด้าวที่เข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักร และ ไม่สามารถหรือไม่สมัครใจที่จะเดินทางกลับไปยังประเทศอันเป็นภูมิลำเนาของตน เนื่องจากมีเหตุอันควร เชื่อได้ว่าจะได้รับอันตรายจากการถูกประหารชีวิตหรือการทรมานตามที่คณะกรรมการกำหนด และได้รับสถานะ เป็นผู้ได้รับการคุ้มครองตามระเบียบนี้

“ผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะ” หมายความว่า คนต่างด้าวที่ได้รับการพิจารณาแล้วว่ามีความเสี่ยง ภัยสูงหรือมีความเสี่ยงสูงที่จะตกอยู่ในสถานะผู้ได้รับการคุ้มครอง และได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครอง และได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองตามระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาคัดกรองผู้ได้รับการคุ้มครอง
“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
ข้อ ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

คณะกรรมการพิจารณาคัดกรองผู้ได้รับการคุ้มครอง

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาคัดกรองผู้ได้รับการคุ้มครอง” ประกอบด้วย

(๑) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่ได้รับมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

(๒) รองปลัดกระทรวงมหาดไทยที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้บัญชาการตำรวจสันติบาลเป็นกรรมการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการซึ่งต้องไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของ ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่เป็นผู้สอน ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เป็นกรรมการ

ให้ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการ แต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการจำนวนไม่เกินสองคนจากข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย สำนักงานสภาความมั่นคง แห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือของส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ข้อ ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๖

(๔) คณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๙ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และพิจารณาคัดกรองคนต่างด้าวเพื่อให้สถานะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองและส่งเรื่องไปดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามระเบียบนี้ รวมทั้งพิจารณาอุทธรณ์การยกคำร้องขอรับสิทธิเป็นผู้ได้รับการคุ้มครอง

(๒) ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการเกี่ยวกับผู้ได้รับการคุ้มครอง ให้เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศและนโยบายตามมติคณะรัฐมนตรี

(๓) รายงานสถานการณ์ ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการพัฒนาและวิธีการแก้ไขและป้องกันปัญหาต่อนายกรัฐมนตรี

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้เลขานุการเสนอเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการต่อประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมตามความรีบด่วนของเรื่อง ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ระบอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำข้อ ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้ คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการอาจขอให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐชี้แจงหรือจัดส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา หรืออาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง ความเห็น คำแนะนำทางวิชาการ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๓ ค่าใช้จ่ายสำหรับเบี้ยประชุม หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการหรือตามระเบียบทางราชการ แล้วแต่กรณี โดยให้เบิกจ่ายจากงบประมาณของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๑๔ ให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ และมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(๒) ประสานงานกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การภาคเอกชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามระเบียบนี้

(๓) รวบรวม ศึกษา วิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา ปัญหา และอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามระเบียบนี้ ตลอดจนจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขและป้องกันปัญหาเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๔) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมอบหมาย

หมวด ๒

การคัดกรองผู้ได้รับการคุ้มครอง

ข้อ ๑๕ ในระหว่างการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือตามระเบียบนี้ หากพนักงานเจ้าหน้าที่พบคนต่างด้าวที่อ้างตนว่ามีเหตุสมควรจะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครอง ให้ชะลอการส่งตัวคนต่างด้าวนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่มีเหตุที่จะกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

ข้อ ๑๖ คนต่างด้าวที่อ้างตนว่ามีเหตุสมควรจะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครอง ให้ยื่นคำร้องขอรับสิทธิเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาคำร้องขอรับสิทธิเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ ในกรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่าคนต่างด้าวรายใดไม่มีสิทธิยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองตามระเบียบนี้ ให้ยกคำร้องขอและแจ้งผลการพิจารณาให้คนต่างด้าวทราบโดยคนต่างด้าวนั้นอาจอุทธรณ์ผลการพิจารณาต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งผลการพิจารณา เมื่อครบกำหนดเวลาอุทธรณ์และไม่มีกรอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ดำเนินการกับคนต่างด้าวนั้นตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป

การยื่นอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คณะหนึ่งหรือหลายคณะประกอบด้วยอนุกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖ เพื่อพิจารณาอุทธรณ์แทนคณะกรรมการก็ได้

ผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุดท้ายหากมีมติให้ผู้ยื่นอุทธรณ์มีสิทธิยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๘

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาคำร้องขอรับสิทธิเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองแล้วเห็นว่าคนต่างด้าวรายใดมีสิทธิยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครอง ให้แจ้งคนต่างด้าวนั้นเพื่อยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองต่อคณะกรรมการ ตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งไม่ได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้ง ให้ถือว่าคนต่างด้าวนั้นละทิ้งคำร้องขอ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการกับคนต่างด้าวนั้นตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๑๙ เมื่อคนต่างด้าวได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองต่อคณะกรรมการแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกเอกสารแสดงสถานะเป็นผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะแก่คนต่างด้าวนั้น และให้ถ่ายรูปพิมพ์ลายนิ้วมือ และสอบถามข้อมูลอื่นตามที่เห็นสมควร เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาให้สถานะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครอง รวมทั้งให้บันทึกข้อมูลเพื่อจัดทำทะเบียนประวัติของคนต่างด้าวดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง พนักงานเจ้าหน้าที่อาจอนุญาตให้ผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะไปพักอาศัยอยู่ ณ ที่ที่เห็นสมควร โดยให้คำรับรองว่าจะมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อรับทราบคำสั่งตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดระหว่างรอการพิจารณาให้สถานะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองก็ได้

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาคัดกรองคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงหลักความเป็นเอกภาพของครอบครัว สิทธิในการได้รับความช่วยเหลือในการพิจารณาคำขอพ้นถรณ์ระหว่างประเทศ และนโยบายตามมติคณะรัฐมนตรีประกอบด้วย

ในการพิจารณาตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ให้สถานะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองแก่ผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะ โดยแจ้งผลการพิจารณาแก่ผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะ แล้วส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการต่อผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะนั้นตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป

(๒) ให้สถานะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองแก่ผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะ โดยคณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขอื่นใดเพิ่มเติมด้วยก็ได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกเอกสารแสดงสถานะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองแก่ผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะนั้นตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มติของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

ข้อ ๒๑ ผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะหรือผู้ได้รับการคุ้มครองที่ฝ่าฝืนเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือไม่ให้ความร่วมมือแก่คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการตามระเบียบนี้ คณะกรรมการอาจมีมติเพิกถอนสถานะผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะหรือผู้ได้รับการคุ้มครอง แล้วส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการกับคนต่างด้าวนั้นตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องก็ได้

มติของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด

ข้อ ๒๒ ในการพิจารณาคัดกรองคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครอง คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะประกอบด้วยอนุกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖ เพื่อดำเนินการสอบสวน ตรวจสอบข้อเท็จจริง ประเมินและจัดทำความเห็นเกี่ยวกับความสมบูรณ์และความน่าเชื่อถือของคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครอง รวมทั้งความเห็นที่ผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะสมควรได้รับสถานะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองหรือไม่ แล้วเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาคัดกรองคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองก็ได้

ข้อ ๒๓ ในการดำเนินการคัดกรองผู้ได้รับการคุ้มครอง คณะกรรมการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และพนักงานเจ้าหน้าที่อาจส่งเสริมความร่วมมือและประสานงานกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ หรือองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการดำเนินการก็ได้

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าคนต่างด้าวยรายใดไม่มีสิทธิยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการคุ้มครอง หรือคณะกรรมการมีมติไม่ให้สถานะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองแก่คนต่างด้าวยรายใด หรือคณะกรรมการมีมติเพิกถอนสถานะผู้อยู่ระหว่างคัดกรองสถานะหรือผู้ได้รับการคุ้มครอง คนต่างด้าวนั้นอาจยื่นคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อให้พิจารณาสถานะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองได้ใหม่ เมื่อปรากฏว่ามีข้อมูลหรือข้อเท็จจริงตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๓

การดำเนินการกับผู้ได้รับการคุ้มครอง

ข้อ ๒๕ เมื่อคนต่างด้าวรายใดได้รับสถานะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการกับผู้ได้รับการคุ้มครอง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ส่งตัวผู้ได้รับการคุ้มครองกลับไปยังประเทศอันเป็นภูมิลำเนา เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับ การคุ้มครองนั้นประสงค์จะกลับออกไปนอกราชอาณาจักรด้วยความสมัครใจ หรือมีเหตุที่จะกระทบต่อ ความมั่นคงของประเทศ

(๒) ให้ความช่วยเหลือในการกลับไปยังประเทศอันเป็นภูมิลำเนาตามความสมัครใจเมื่อเหตุ แห่งการที่ไม่สามารถเดินทางกลับได้สิ้นสุดลง หรือพิจารณาให้ความช่วยเหลือในการติดต่อประสานงาน เพื่อให้ผู้ได้รับการคุ้มครองสามารถเดินทางไปประเทศที่จะพำนักต่อไปได้

(๓) ให้ผู้ได้รับการคุ้มครองอยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นกรณีพิเศษ หรืออนุญาตให้อยู่ใน ราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว แล้วส่งให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองต่อไป ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงผลของการคัดกรองตามระเบียบนี้

(๔) ดำเนินการตามสมควรเกี่ยวกับการให้การศึกษาแก่ผู้ได้รับการคุ้มครองที่เป็นเด็ก และ การสาธารณสุข ทั้งนี้ ตามกฎหมาย พันธกรณีระหว่างประเทศ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบาย ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๖ ให้กระทรวงการต่างประเทศประสานงานกับรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ เพื่อจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการกับผู้ได้รับการคุ้มครองตามที่คณะกรรมการกำหนด และแจ้งให้ คณะกรรมการทราบเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการกับผู้ได้รับการคุ้มครอง

ข้อ ๒๗ หากกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นว่าเหตุแห่งการที่ไม่สามารถเดินทางกลับประเทศอันเป็นภูมิลำเนาของ ผู้ได้รับการคุ้มครองรายใดหรือกลุ่มใดสิ้นสุดลง หรือเห็นสมควรส่งคนต่างด้าวรายใดหรือกลุ่มใดไปยัง ประเทศที่สาม ให้ประสานกับสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา ส่งกลับประเทศอันเป็นภูมิลำเนา หรือส่งไปยังประเทศที่สาม หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งกับ ผู้ได้รับการคุ้มครองรายนั้นหรือกลุ่มนั้นตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามพันธกรณี ระหว่างประเทศและนโยบายตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๘ การดำเนินการส่งผู้ได้รับการคุ้มครองออกไปนอกราชอาณาจักรตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ส่งผู้ได้รับการคุ้มครองออกไปนอกราชอาณาจักรตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สถานะผู้ได้รับการคุ้มครองของคนต่างด้าวดังกล่าวเป็นอันสิ้นสุดลง

หมวด ๔
การทบทวนและประเมินผล

ข้อ ๒๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาประเมินผลและทบทวนการปฏิบัติตามระเบียบนี้รวมถึง ปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะทางแก้ไข และรายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเป็นรายปี

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๐ ในการพิจารณาให้สถานะเป็นผู้ได้รับการคุ้มครองแก่คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักร และไม่สามารถเดินทางกลับประเทศอันเป็นภูมิลำเนาได้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ โดยคำนึงถึงผลการพิจารณาของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ที่ได้พิจารณาไว้แล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี